

VI.

Къмъ една
Fulva Flava.

Лазуръ и смалтъ, брилянть и бисеръ,
Джгата и вълнитъ морски, —

Туй всичко въ твоя погледъ днесъ блъсти . .

Но, моме, въ твоята утроба

Не тупа сърце обичливо . . .

Не! камъкъ тамъ студенъ и твърдъ съди! . .

* * *

Прѣстѣжии мисли и коварство,

Лъжа, прѣдателство, измѣна, —

Туй всичко въ твоя погледъ днесъ блъсти . .

О Вило върла, хищна Нимфо,

Звъроподобна Афродито,

Не си, не си за мене либе ти!

VII.

„Чловѣшкий Червей“.

Всрѣдъ Океана

На Времената —

Зрѣнце нищожно —

Лѣти Земята . . .

* * *

Върху Зрѣнцето

Пълзи гадинка

Чловѣкъ на име

Зла животинка!

* * *

Тозъ червей мисли,

Мечтай, бълнува,